Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 2. apríla 2020 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém zdaňovania uplatňovaný v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch – Smernica 2011/96/EÚ – Článok 2 písm. a) body i) a iii) a príloha I časť A písm. ab) a časť B posledná zarážka – Pojmy ‚spoločnosti zriadené podľa práva Spojeného kráľovstva' a ‚corporation tax v Spojenom kráľovstve' – Spoločnosti zriadené v Gibraltári, ktoré tam podliehajú dani z príjmov právnických osôb"

Vo veci C-458/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Administrativen săd Sofija-grad (Správny súd Sofia-mesto, Bulharsko) z 5. júla 2018 a doručený Súdnemu dvoru 12. júla 2018, ktorý súvisí s konaním:

„GVC Services (Bălgarija)" EOOD

proti

Direktor na Direkcija „Obžalvane i danăčno-osiguritelna praktika" – Sofija,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan, sudcovia I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič (spravodajca) a C. Lycourgos,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. septembra 2019,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– „GVC Services (Bălgarija)" EOOD, v zastúpení: D. Jordanov, advokat, D. Tench, V. Nagrani, P. Montegriffo, G. Jackson a E. Sheard, solicitors,

– Direktor na Direkcija „Obžalvane i danăčno-osiguritelna praktika" – Sofija, v zastúpení: N. Kalistratov a S. Atanasova, splnomocnení zástupcovia,

– bulharská vláda, v zastúpení: L. Zacharieva a E. Petranova, splnomocnené zástupkyne,

– dánska vláda, v zastúpení: J. Nymann-Lindegren, M. S. Wolff a P. Z. L. Ngo, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: bulharčina.

– vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: F. Shibli, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci D. Yates a L. Ruxandu, barristers,

– Európska komisia, v zastúpení: A. Armenia a J. Marinova, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 24. októbra 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 písm. a) bodov i) a iii) smernice Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. EÚ L 345, 2011, s. 8), a jej prílohy I časti A písm. ab) a prílohy I časti B poslednej zarážky.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou „GVC Services (Bălgarija)“ EOOD so sídlom v Bulharsku (ďalej len „GVC“) a Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Sofija (riaditeľ riaditeľstva „Opravné prostriedky v daňovej oblasti a oblasti sociálneho zabezpečenia“ Sofia, Bulharsko) (ďalej len „riaditeľ“) vo veci daňového výmeru evidujúceho daňové dlhy z dividend rozdeľovaných a vyplatených spoločnosťou GVC jej materskej spoločnosti PGB Limited – Gibraltar so sídlom v Gibraltári v období od 13. júla 2011 do 21. apríla 2016.

Právny rámec

Právo Únie

Štatút Gibraltáru

3 Na úvod treba uviesť, že vzhľadom na to, že spor pred vnútroštátnym súdom sa týka daňových dlhov splatných za obdobie pred 1. februárom 2020, nie je opodstatnené v rámci prejednávanej veci zohľadniť Dohodu o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 7).

4 Gibraltár je európske územie, za ktoré v zahraničných vzťahoch v zmysle článku 355 bodu 3 ZFEÚ zodpovedá členský štát, a to Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, a na ktoré sa uplatňujú ustanovenia Zmlúv.

5 Akt o podmienkach pristúpenia Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a o zmenách zmlúv [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 73, 1972, s. 14, ďalej len „akt o pristúpení z roku 1972“) však stanovuje, že niektoré časti Zmluvy sa na Gibraltár neuplatňujú.

6 Článok 28 aktu o pristúpení z roku 1972 stanovuje:

„Akty [inštitúcií Európskej únie] týkajúce sa výrobkov prílohy [I] zmluvy o [FEÚ] a výrobkov podliehajúcich pri dovoze do [Únie] osobitnej právnej úprave v dôsledku uplatňovania spoločnej poľnohospodárskej politiky rovnako ako akty v oblasti zosúlaďovania právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu sa nevzťahujú na Gibraltár, pokiaľ [Rada Európskej únie] jednomyseľne na návrh [Európskej komisie] nestanoví inak.“

7 Podľa článku 29 aktu o pristúpení z roku 1972 v spojení s jeho prílohou I časťou I bodom 4 Gibraltár nepatrí do colného územia Únie.

Smernica 2011/96

8 Odôvodnenia 3 až 6 a 8 smernice 2011/96 uvádzajú:

„(3) Cieľom tejto smernice je oslobodiť dividendy a iné prerozdelenie ziskov, ktoré sú vyplácané dcérskymi spoločnosťami ich materským spoločnostiam, od zrážkovej dane a vylúčiť dvojité zdanenie týchto príjmov na úrovni materskej spoločnosti.

(4) Zoskupovanie spoločností rozličných členských štátov môže byť potrebné na to, aby sa v rámci Únie vytvorili podmienky analogické s podmienkami vnútorného trhu a aby sa tak zabezpečilo efektívne fungovanie takéhoto vnútorného trhu. Takéto operácie by nemali byť brzdené obmedzeniami, nevýhodami alebo deformáciami vznikajúcimi najmä z daňových predpisov členských štátov. Je preto potrebné, vzhľadom na takéto vzájomné zoskupovanie spoločností v rozličných štátoch, stanoviť daňové pravidlá, ktoré by boli neutrálne z hľadiska súťaženia, aby sa umožnilo podnikom prispôsobiť sa požiadavkám vnútorného trhu s cieľom zvýšiť ich produktivitu a posilniť ich postavenie v hospodárskej súťaži na medzinárodnej úrovni.

(5) Uvedené zoskupovanie môže viesť k vytváraniu skupín materských spoločností a ich dcérskych spoločností.

(6) Pred nadobudnutím účinnosti smernice [Rady] 90/435/EHS [z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. ES L 225, 1990, s. 6; Mim. vyd. 09/001, s. 147)] daňové predpisy upravujúce vzťahy medzi materskými spoločnosťami a dcérskymi spoločnosťami rozličných členských štátov sa v jednotlivých členských štátoch značne líšili a vo všeobecnosti boli menej výhodné než predpisy, ktoré sa vzťahujú na materské spoločnosti a ich dcérske spoločnosti z toho istého členského štátu. Týmto bola spolupráca spoločností rozličných členských štátov znevýhodnená v porovnaní so spoluprácou medzi spoločnosťami z toho istého členského štátu. Bolo potrebné odstrániť túto nevýhodu zavedením spoločného systému s cieľom uľahčiť zoskupovanie spoločností na úrovni Únie.

…

(8) S cieľom zabezpečiť rozpočtovú neutralitu je okrem toho potrebné, aby zisky, ktoré dcérska spoločnosť rozdeľuje svojej materskej spoločnosti, boli vyňaté zo zrážkovej dane.“

9 Podľa článku 1 ods. 1 smernice 2011/96:

„Každý členský štát uplatňuje túto smernicu:

a) na rozdeľovanie zisku prijatého spoločnosťami tohto členského štátu, ktorý pochádza od dcérskych spoločností iných členských štátov;

b) na rozdeľovanie zisku dcérskymi spoločnosťami z tohto členského štátu svojim materským spoločnostiam v iných členských štátoch;

…“

10 Článok 2 písm. a) tejto smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto definície:

a) ‚spoločnosť členského štátu' znamená každú spoločnosť, ktorá:
   i) má jednu z foriem vymenovaných v časti A prílohy I;
   ii) podľa daňového práva členského štátu sa považuje na daňové účely za sídliacu v tomto členskom štáte a podľa podmienok dohody o dvojitom zdanení uzavretej s tretím štátom sa na daňové účely nepovažuje za sídliacu mimo Únie;
   iii) okrem toho podlieha jednej z daní vymenovaných v časti B prílohy I bez možnosti voľby alebo vyňatia, alebo akejkoľvek inej dani, ktorá môže ktorúkoľvek z uvedených daní nahradiť."

11 Článok 5 tejto smernice stanovuje, že „zisky, ktoré dcérska spoločnosť rozdeľuje svojej materskej spoločnosti, sa oslobodzujú od zrážkovej dane".

12 Časť A prílohy I smernice 2011/96 stanovuje zoznam spoločností podľa článku 2 písm. a) bodu i) tejto smernice a v písmene ab) uvádza „spoločnosti zriadené podľa práva Spojeného kráľovstva".

13 V časti B tejto prílohy I sa nachádza zoznam daní podľa článku 2 písm. a) bodu iii) uvedenej smernice, ktorý vo svojej poslednej zarážke obsahuje „corporation tax v Spojenom kráľovstve".

Bulharské právo

14 Podľa § 194 ods. 1 a 3 zakon za korporativnoto podochodno oblagane (zákon o dani z príjmov právnických osôb) (DV č. 105 z 22. decembra 2006):

„1. Zrážkovej dani podliehajú dividendy a likvidačný zostatok prerozdelené vnútroštátnymi právnickými osobami nasledujúcim osobám (konkrétne):

(1) zahraničná právnická osoba…

…

3. Odsek 1 sa neuplatní v prípade, ak sa dividendy a likvidačný zostatok prerozdelia nasledujúcim osobám alebo zariadeniam:

…

(3) … zahraničná právnická osoba, ktorá je daňovým rezidentom v členskom štáte [Únie] alebo inom zmluvnom štáte Dohody o Európskom hospodárskom priestore [z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3)], s výnimkou prípadov skrytého prerozdelenia zisku."

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

15 GVC je jednoosobová spoločnosť s ručením obmedzeným založená podľa bulharského práva, ktorá poskytuje služby informačných technológií. Do 1. februára 2016 sa jej základné imanie nachádzalo vo výlučnom vlastníctve spoločnosti PGB Limited – Gibraltar, ktorá bola zriadená v Gibraltári.

16 V období od 13. júla 2011 do 21. apríla 2016 GVC priznala a vyplatila dividendy svojej materskej spoločnosti PGB Limited – Gibraltar bez toho, aby z nich v Bulharsku zrazila a odviedla daň, pretože zastávala názor, že materská spoločnosť by mohla byť považovaná za zahraničnú právnickú osobu s daňovým sídlom v členskom štáte Únie v súlade s § 194 ods. 3 zákona o dani z príjmov právnických osôb.

17 Naopak, keďže sa príslušný bulharský daňový úrad domnieval, že v prejednávanej veci sa mala uplatniť zrážková daň z vyplatených dividend, vydal 1. decembra 2017 daňový výmer na zaplatenie sumy 930 529,54 bulharského leva (BGN) (približne 476 000 eur), z toho 669 690,32 BGN (približne 342 000 eur) ako istinu a 260 839,22 BGN (približne 134 000 eur) ako úroky z omeškania. GVC napadla tento daňový výmer podaním správneho opravného prostriedku riaditeľovi, ktorý tento výmer potvrdil. GVC preto podala na vnútroštátny súd žalobu o neplatnosť potvrdeného výmeru.

18 GVC tvrdí, že právo Únie sa uplatňuje na Gibraltár, ktorý je európskym územím, za ktoré v zahraničných vzťahoch zodpovedá členský štát v zmysle článku 355 bodu 3 ZFEÚ, a že na rozdelenie dividend sa nevzťahujú výnimky stanovené v článkoch 28 až 30 aktu o pristúpení z roku 1972. V tejto súvislosti sa domnieva, že jej materská spoločnosť spĺňa podmienky článku 2 smernice 2011/96, keďže je rovnocenná so spoločnosťou zriadenou v Spojenom kráľovstve a podlieha dani z príjmov právnických osôb v Gibraltári, ktorá je podľa nej rovnocenná s „corporation tax v Spojenom kráľovstve“ uvedenou v prílohe I časti B poslednej zarážke tejto smernice.

19 Riaditeľ naopak tvrdí, že príloha I smernice 2011/96 stanovuje výslovný a taxatívny zoznam tak spoločností (časť A), ako aj daní (časť B), ktoré patria do jej pôsobnosti. Domnieva sa, že táto smernica taxatívne vymedzuje svoju pôsobnosť, a že ju teda nemožno rozširovať na spoločnosti, ktoré sú zriadené v Gibraltári a ktoré tam podliehajú dani z príjmov právnických osôb, keďže daňové pravidlá nie je prípustné vykladať extenzívne.

20 Keďže Administrativen săd Sofija-grad (Správny súd Sofia-mesto, Bulharsko) mal pochybnosti o tom, či GVC ako dcérska spoločnosť materskej spoločnosti zriadenej v Gibraltári, ktorá tam podlieha dani z príjmov právnických osôb, patrí do pôsobnosti smernice 2011/96 a či v dôsledku toho má byť oslobodená od zrážkovej dane v Bulharsku, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 2 písm. a) bod i) v spojení s prílohou I časťou A písm. ab) smernice [2011/96] vykladať v tom zmysle, že pojem ‚spoločnosti zriadené podľa práva Spojeného kráľovstva‘ zahŕňa aj spoločnosti zriadené v Gibraltári?

2. Má sa článok 2 písm. a) bod iii) v spojení s prílohou I časťou B [poslednou zarážkou] smernice [2011/96] vykladať v tom zmysle, že pojem ‚corporation tax v Spojenom kráľovstve‘ zahŕňa aj daň z príjmu právnických osôb splatnú v Gibraltári?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

21 Hoci vláda Spojeného kráľovstva formálne nevzniesla námietku neprípustnosti, vo svojich písomných pripomienkach uvádza, že na to, aby bolo možné vyriešiť spor vo veci samej, nie je potrebné odpovedať na prejudiciálne otázky.

22 S ohľadom na štatút Gibraltáru v práve Únie, ako ho potvrdil Súdny dvor, PGB Limited – Gibraltar ako spoločnosť so sídlom v Gibraltári už spĺňa podmienku stanovenú v § 194 ods. 3 zákona o dani z príjmov právnických osôb, a to podmienku byť zahraničnou právnickou osobou s daňovým sídlom v členskom štáte Únie. V dôsledku toho podľa tejto vlády nie je potrebný výklad smernice 2011/96.

23 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na svoju vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudok z 30. januára 2020, I.G.I., C-394/18, EU:C:2020:56, bod 56 a citovaná judikatúra).

24 V prejednávanej veci, ako výslovne uvádza samotná vláda Spojeného kráľovstva, ustanovenia vnútroštátneho práva, o ktoré ide vo veci samej, predstavujú práve opatrenia na prebratie smernice 2011/96.

25 Okrem toho, ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, na účely rozhodnutia sporu vo veci samej musí vnútroštátny súd zistiť, či PGB Limited – Gibraltar ako spoločnosť zriadená v Gibraltári patrí do pôsobnosti smernice 2011/96, aby sa mohlo odôvodniť oslobodenie GVC ako jej dcérskej spoločnosti od zrážkovej dane v Bulharsku v súlade s článkom 5 tejto smernice.

26 Za týchto podmienok sa nemožno nijako domnievať, že výklad smernice 2011/96 požadovaný vnútroštátnym súdom v prejednávanej veci nesúvisí s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej ani že vyvoláva problém hypotetickej povahy, keďže tento výklad je nevyhnutný na vyriešenie tohto sporu.

27 Návrh na začatie prejudiciálneho konania je preto prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

28 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 2 písm. a) body i) a iii) smernice 2011/96 v spojení s prílohou I časťou A písm. ab) a prílohou I časťou B poslednou zarážkou tejto smernice má vykladať v tom zmysle, že pojmy „spoločnosti zriadené podľa práva Spojeného kráľovstva“ a „corporation tax v Spojenom kráľovstve“ uvedené v týchto ustanoveniach sa vzťahujú na spoločnosti zriadené v Gibraltári, ktoré tam podliehajú dani z príjmov právnických osôb.

29 Na úvod treba uviesť, že na obdobie dotknuté sporom vo veci samej sa vzťahuje tak smernica Rady 90/435, zmenená smernicou Rady 2006/98/ES z 20. novembra 2006 (Ú. v. EÚ L 363, 2006, s. 129) (ďalej len „smernica 90/435“), ako aj smernica 2011/96, ktorá zrušila a nahradila túto prvú uvedenú smernicu. Keďže však relevantné ustanovenia zostali nezmenené, v prejednávanej veci stačí odpovedať na položené otázky iba s ohľadom na relevantné ustanovenia smernice 2011/96.

30 Keďže počas obdobia relevantného pre spor vo veci samej Gibraltár predstavoval európske územie, za ktoré v zahraničných vzťahoch zodpovedá členský štát, konkrétne Spojené kráľovstvo, na tomto území sa v zásade uplatňovalo právo Únie podľa článku 355 bodu 3 ZFEÚ s výhradou výnimiek výslovne stanovených v akte o pristúpení z roku 1972 (rozsudok z 23. septembra 2003, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-30/01, EU:C:2003:489, bod 47; uznesenie z 12. októbra 2017, Fisher, C-192/16, EU:C:2017:762, bod 29, a rozsudok z 23. januára 2018, Buhagiar a i., C-267/16, EU:C:2018:26, bod 31, ako aj citovaná judikatúra).

31 Pokiaľ ide o smernicu 2011/96, treba uviesť, že bola prijatá na základe článku 115 ZFEÚ, ktorý umožňuje Rade prijať smernice na aproximáciu zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré priamo ovplyvňujú vytvorenie alebo fungovanie vnútorného trhu. V súlade s jej odôvodneniami 3 až 6 je cieľom tejto smernice oslobodiť dividendy a iné prerozdelenie

ziskov, ktoré sú vyplácané dcérskymi spoločnosťami ich materským spoločnostiam, od zrážkovej dane a vylúčiť dvojité zdanenie týchto príjmov na úrovni materskej spoločnosti a uľahčiť tak zoskupovanie spoločností na úrovni Únie (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o smernicu 90/435, rozsudok z 19. decembra 2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, body 35 a 36, ako aj citovanú judikatúru).

32 Ako uviedol generálny advokát v bode 30 svojich návrhov, je zrejmé, že na smernicu 2011/96 sa nevzťahuje žiadna z výnimiek stanovených v článkoch 28 a 29 aktu o pristúpení z roku 1972.

33 Pokiaľ ide o otázku, či sa materské spoločnosti zriadené v Gibraltári, ktoré tam podliehajú dani z príjmov právnických osôb, môžu domáhať oslobodenia ziskov rozdelených ich dcérskymi spoločnosťami so sídlom v členských štátoch od zrážkovej dane, stanoveného v článku 5 smernice 2011/96, treba zohľadniť ustanovenia tejto smernice, ktoré vymedzujú jej vecnú pôsobnosť, a to kumulatívne podmienky stanovené v článku 2 písm. a) smernice 2011/96 v spojení s jej prílohou I časťou A písm. ab) a časťou B poslednou zarážkou.

34 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že ako sa už konštatovalo v bode 29 tohto rozsudku, keďže tieto ustanovenia majú v podstate rovnaký dosah ako ustanovenia smernice 90/435, judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa druhej z týchto smerníc sa uplatňuje aj na prvú z týchto smerníc (uznesenie zo 14. júna 2018, GS, C-440/17, neuverejnené, EU:C:2018:437, bod 30). Súdny dvor však rozhodol, že cieľom smernice 90/435 nie je zaviesť spoločný systém pre všetky spoločnosti členských štátov ani pre všetky druhy podielov (rozsudky z 22. decembra 2008, Les Vergers du Vieux Tauves, C-48/07, EU:C:2008:758, bod 49, a z 1. októbra 2009, Gaz de France – Berliner Investissement, C-247/08, EU:C:2009:600, bod 36).

35 Z toho vyplýva, ako uviedol generálny advokát v bode 36 svojich návrhov, že z dôvodov právnej istoty je vylúčená akákoľvek možnosť rozšíriť pôsobnosť smernice 2011/96 analogicky na iné spoločnosti, než sú spoločnosti vymenované v prílohe I časti A tejto smernice, keďže vecná pôsobnosť uvedenej smernice je definovaná prostredníctvom taxatívneho zoznamu spoločností.

36 V druhom rade treba zdôrazniť, že zo znenia článku 2 písm. a) smernice 2011/96 v spojení s jej prílohou I časťou A písm. ab) a prílohou I časťou B poslednou zarážkou vyplýva, že pokiaľ ide o Spojené kráľovstvo, smernica 2011/96 sa vzťahuje len na „spoločnosti zriadené podľa práva Spojeného kráľovstva“, ktoré podliehajú „corporation tax v Spojenom kráľovstve“.

37 Tieto ustanovenia obsahujú výslovný odkaz na právo Spojeného kráľovstva. Musia sa teda vykladať v súlade s vnútroštátnym právom, ktoré bolo určené za uplatniteľné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. novembra 2012, Bank Handlowy a Adamiak, C-116/11, EU:C:2012:739, bod 50).

38 Treba však uviesť, že vláda Spojeného kráľovstva vo svojich písomných pripomienkach spresnila, že podľa vnútroštátneho práva tohto členského štátu spoločnosti zriadené v súlade s jeho vnútroštátnym právom môžu zahŕňať len spoločnosti, ktoré sa považujú za zriadené v Spojenom kráľovstve, pričom tieto spoločnosti v žiadnom prípade nezahŕňajú spoločnosti zriadené v Gibraltári, čo formálne nespochybnili ostatní účastníci konania pred Súdnym dvorom.

39 Táto vláda okrem toho spresnila, pričom toto spresnenie nebolo spochybnené, že podľa vnútroštátneho práva Spojeného kráľovstva daň vybraná v Gibraltári nepredstavuje „corporation tax v Spojenom kráľovstve“.

40 Vzhľadom na spis predložený Súdnemu dvoru z toho vyplýva, že spoločnosti zriadené v Gibraltári nespĺňajú podmienku uplatniteľnosti stanovenú v článku 2 písm. a) bode i) smernice 2011/96 v spojení s prílohou I časťou A písm. ab) tejto smernice a že daňový režim zavedený Gibraltárom nespĺňa podmienku uplatniteľnosti stanovenú v článku 2 písm. a) bode iii) uvedenej smernice v spojení s jej prílohou I časťou B poslednou zarážkou.

41 Predchádzajúce úvahy nemajú vplyv na povinnosť dodržiavať v čase skutkových okolností sporu vo veci samej články 49 a 63 ZFEÚ a prípadne overiť, či zdanenie ziskov, ktoré bulharská dcérska spoločnosť rozdelila svojej materskej spoločnosti so sídlom v Gibraltári, predstavuje z hľadiska práva usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu, ktoré majú spoločnosti zriadené v Gibraltári (uznesenie z 12. októbra 2017, Fisher, C-192/16, EU:C:2017:762, body 26 a 27), obmedzenie, a v prípade kladnej odpovede, či je takéto obmedzenie odôvodnené.

42 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 2 písm. a) body i) a iii) smernice 2011/96 v spojení s prílohou I časťou A písm. ab) a prílohou I časťou B poslednou zarážkou tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že pojmy „spoločnosti zriadené podľa práva Spojeného kráľovstva“ a „corporation tax v Spojenom kráľovstve“ uvedené v týchto ustanoveniach sa nevzťahujú na spoločnosti zriadené v Gibraltári, ktoré tam podliehajú dani z príjmov právnických osôb.

O trovách

43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 2 písm. a) body i) a iii) smernice Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch v spojení s prílohou I časťou A písm. ab) a prílohou I časťou B poslednou zarážkou tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že pojmy „spoločnosti zriadené podľa práva Spojeného kráľovstva“ a „corporation tax v Spojenom kráľovstve“ uvedené v týchto ustanoveniach sa nevzťahujú na spoločnosti zriadené v Gibraltári, ktoré tam podliehajú dani z príjmov právnických osôb.

Podpisy